

τῶν συνήθως τὰς ἀγέλας καὶ ποίμνια ὅπως τρώγωσι τοὺς ἐκπίζουμένους τῶν καρύων φλοιούς. Τὸ ἔλαιον τοῦ καρποῦ τούτου ἔργεται ὡδέ πως. Ἐν πρώτοις θραύσουσι τὸ περικάλυμμα καὶ κατόπιν ψήνουσι τὸ κάρυον ώς τὸν καφὲν, μετὰ ταῦτα τὸ ἀλέθουσιν ἢ χειρόμυλον, καὶ μάσσουσι ώς ζύμην ὅπως ἐπειτα τὸ θέσωσιν ή πίεσιν. Τὸ ἄργανιον δένδον, παραπλήσιον μεγάλης ἑλαίας, δὲν παντάται πέραν τῆς Μαροκκινῆς χώρας, αἱ δὲ αἴγες, ἀρεσκόμεναι περιμέτρως μὲ τὰ κάρυα αὐτοῦ ἀναβρίνουσι μέχρι τῆς κορυφῆς ἕκατης τῆς ἐμφύτου αὐτῶν εὔκολίας, τερπόμεναι μέχρι κόρου ἐπὶ τοῦ ἥδεως πυρηνος.

Οὐδιλῶν περὶ τῶν προσόδων τοῦ κράτους ὁ Κ. Βώλ διμολογεῖ τὴν δὲν ἥδυνήθη νὰ σχηματίσῃ ἵδεαν οὔτε κατὰ προσέγγισιν. Ὅπο τὸ εὐκράτερον τῆς χώρας κλίμα, τὰ προϊόντα τῶν τε εὐκράτων καὶ τροπικῶν ζωνῶν ἥδυναντο νὰ τελεσφορήσωσι διὰ τῆς ἑλαχίστης ἐπιμελείας, διότι ώς ἔκαστος γινώσκει ἡ Ἀφρικὴ ήπιος παράδεισος ὅπου ὑπάρχει ὑδωρ, καὶ διακεκαυμένη πόμος ὅπου καλύπτεται ὑπὸ τῆς καυστηρᾶς ἄμμου. Ἐξάγεται τὸ μεγάλη ποτότης ἑλαίου καθαροτάτου, φοίνικες ἀμύγδαλα καὶ τὴν ὥραιότερα χρυσόμηλα, ἀπὸ δὲ τῆς Χάλκης τὸ σπάρτιον λύριον, ἐξ' οὐ κατασκευάζεται καλὸς χάρτης. Ἡ φυτεία τοῦ βιβρίκος ἥδυνατο προσέτι νὰ αὐξηθῇ, ώς καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ καφὲ, τεύου, σακχάρεως, ἴνδικου καὶ ἄλλων ἔξογενῶν ἐὰν ἡ θύεψις τῆς θρογγῆς ἀνεπληροῦτο ὑπὸ τεχνητῆς ἀρδεύσεως, καὶ τὴν μάστιξ τῶν ἀκρίδων ἐξέλιπε, πρὸς καταστροφὴν τῶν ὄπων ἡ ἀνθρώπινος σοφία ἀδυνατεῖ.

Περὶ τοῦ δρυκτοῦ θασιλείου, ὁ Κ. Βώλ σιωπᾷ... ἡ ἄλλως ἥδη τις νομίσει ὅτι περὶ αὐτοῦ καὶ μόνου ἐγένετο ἡ ἀποσολὴ, καὶ τὸν ἔγχο οὐτῷ, τὸ κοινὸν δὲν πρέπει νὰ ἐνδιαφέροτε τόσον ὅσον ἡ κυβερνητική, ἥτις προνοεῖ ἐν περιπτώσει ἐξαντλήσεως τῶν γαιανήσκων καὶ τοῦ σιδήρου τῆς Ἀγγλίας, νὰ ἐνσκήψῃ ἐπὶ ἄλλης γέλας ἀνθρακοπαράγου, διότι ἀληθῶς εἰπεῖν τὰ τῆς Ἡρακλείας τοῦ Εὐξείνου ἀνθρακωρυχεῖς ὑπάγουσιν εἰς λίγην ἀπόκεντρον θέσην καὶ εἰς διπλῆν ἀπὸ τοῦ Ναξόνου ἀπόστασιν.